

курсом це більше 3 млн грн). Український Фонд у разі закриття банку поверне всього лише до 6,2 тис. євро, тобто майже в 16 разів менше.

На сьогоднішній день боротьба за вільні кошти населення ведеться не лише між банками, а й між страховими компаніями і небанківськими організаціями. Так, небанківські організації показали стабільне зростання на фінансовому ринку, наприклад, починаючи з 2014 р. ринок електронних гаманців зріс на 18%. У таких умовах для банків пріоритетним є оптимізація бізнес процесів та зменшення витрат. Крім того, необхідним є формування оптимальних за структурою, строками і вартістю депозитних ресурсів.

Ще одним важливим фактором стримання розвитку депозитних ресурсів в Україні є мінімізація ризиків дострокового розриву вкладів (депозитів). Банки, встановлюючи високі комісії за дострокове розірвання договору вкладу (депозиту), прагнуть частково компенсувати за рахунок цієї комісії свої втрати. Проте багатьох клієнтів насторожує відсутність можливості достроково забрати свої грошові кошти без втрат. Це спонукає клієнтів розміщувати кошти на короткий термін, що в свою чергу, обмежує їх використання у кредитній діяльності комерційного банку.

Все вище зазначене обумовлює необхідність негайного застосування заходів, спрямованих на удосконалення банківської системи, що сприяло б її стабільному розвитку. В цьому аспекті доречним буде вивчення і запровадження досвіду зарубіжних країн.

УДК 334.025

І.В. Лещух, канд. екон. наук (ДУ «Інститут регіональних досліджень ім. М.І. Долишнього НАН України», Львів)

ІНСТРУМЕНТИ ДЕРЖАВНОГО СПРИЯННЯ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКІВ: ІНОЗЕМНИЙ ДОСВІД

Іноземний досвід функціонування індустріальних парків засвідчує суттєвий позитивний вплив останніх на національне соціально-економічне становище, покращення виробничої структури, динаміку ринку праці та капіталу, а також підвищення конкурентоспроможності регіонів, у тому числі депресивних.

Державні преференції передбачені законодавством для резидентів індустріальних парків Республіки Білорусь. Зокрема, це [1, 2]:

- пільгове оподаткування за формулою «10+10», що передбачає звільнення від всіх корпоративних податків на 10 років з моменту реєстрації резидента парку та зниження чинних податків на 50% на наступні 10 років діяльності в індустріальному парку;

- застосування митного режиму вільної митної зони, що дає право не сплачувати митні платежі на ввезення товарів за умови їх подальшої переробки та експорту за межі країн Митного Союзу;

- звільнення від ввізного мита на обладнання та устаткування, що ввозиться учасникам індустріальних парків;

- зниження ставки індивідуального податку на прибуток до 9% для працівників індустріального парку (розмір такого податку на всій території Білорусі становить 34%);

- звільнення від сплати обов'язкових страхових внесків із фонду заробітної плати для резидентів парку, а також їх іноземних працівників;

- вирахування в повному обсязі ПДВ, сплаченого при придбанні товарів (робіт, послуг), що використані для проектування, будівництва та оснащення будівель парку;

- звільнення від податку на отримання прибутку від дивідендів, нарахованих засновникам;

- дозвіл на використання іноземної валюти, цінних паперів та (чи) інших платіжних документів в іноземній валюті при здійсненні розрахунків між резидентами індустріального парку та резидентами Республіки за валютними операціями, спрямованими на проектування та будівництво об'єктів парку;

- знижена ставка податку на нерухомість;

- звільнення від компенсування втрат сільськогосподарського чи лісового виробництва на тих територіях, на яких здійснено будівництво індустріального парку;

- звільнення від компенсації знищення насаджень рослин та інші преференції.

При цьому, встановлення нових податків та зборів на території Білорусі на резидентів індустріальних парків не розповсюджуються.

Перевагами залучення інвестицій в розвиток індустріальних парків Республіки Білорусь є надання інвесторам доступу до добре оснащених транспортної та інженерної інфраструктури, забезпечення керуючою компанією підключення об'єкту інвестування до всіх комунікацій. З метою застосування новітнього досвіду на території парків передбачено можливість проектування за технічними нормативами зарубіжних країн за умови їх відповідності вимогам експлуатаційної безпеки та надійності основних конструктивних рішень.

Земельні ділянки на території індустріальних парків Білорусі можуть надаватись інвесторам як в користування згідно з договором оренди до 99 років, так і у приватну власність згідно з договорами купівлі-продажу. Зазначені операції має право здійснювати керуюча компанія відповідного індустріального парку [1].

Інформаційні джерела:

1. Вакуленко В.Л. Пільгове оподаткування як засіб активізації залучення іноземних інвестицій (зарубіжний досвід) [Електронний ресурс] / В.Л. Вакуленко. – Режим доступу: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_10/50.pdf.
2. Литкова Н. Налоговые льготы в Республике Беларусь, в частности по НДС [Электронный ресурс] / Н. Литкова. – Режим доступа: <http://www.gb.by/aktual/nalogooblozhenie/nalogovye-lgoty>.
3. Офіційний сайт Асоціації індустріальних парків України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.airu.com.ua>.

УДК 658.14.011.1

Л.М. Маккі, асп. (*ХДУХТ, Харків*)

ВПЛИВ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ НА ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Стабільність діяльності та фінансові можливості окремих суб'єктів господарювання визначаються їх внутрішньою і зовнішньою фінансовою політикою, яка окреслює моделі та технології співпраці з податковими органами, банками, інвесторами, партнерами, контрагентами, постачальниками, клієнтами.

Фінансова політика підприємства, як складова частина його економічної політики, виражає сукупність заходів щодо організації і використання фінансових ресурсів з метою впливу на економічний і соціальний розвиток господарюючого суб'єкта, його фінансовий потенціал. Вона має бути спрямована на упорядкування фінансових відносин підприємства, надання фінансам планомірності та послідовності, виконання тактичних цілей та завдань і забезпечення досягнення стратегічної мети у майбутньому через формування оптимального грошового потоку, ефективне використання фінансових